

अवनतायेऽखिललोकास्तेषांतीव्रशोकेनयान्यश्रुणितेषांसागरंविशोषयतीतितथातं हरेर्हासमस्यअत्युदारंभ्रूमंडलंचध्यायेत् कथंभूतंनिजमाय  
यामकरध्वजस्यापिसंमोहनायरचितं मुनिकृतेमुनीनामुपकारायमुनीनांसंमोहनेप्रवृत्तंकाममेवमोहयितुमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ मंदहासध्यानमुक्त्वा  
स्फुटहासध्यानमाह विष्णोःप्रहसितमुच्चैर्हसितंध्यायेत् कीदृशंध्यानायनम् अतिसुंदरतयाप्रयत्नंविनैवध्यानस्यविषयभूतम् सौंदर्यमेवाह बहु  
लयाअधिकयाअधरोष्ठस्यभासाकांत्या अरुणीभूतास्तनवः सूक्ष्माद्विजाएवकुंदमुकुलानितेषांपंक्तिः स्फुरतियस्मिंस्तत् देहकुहरेहृदयाकाशेअ  
वसितस्यज्ञातस्यप्रेमरसेनार्द्रयाभक्त्यातस्मिन्नेवार्पितमनाःसन् पृथक्कृतद्व्यतिरिक्तंद्रष्टुंनेच्छेत् नचित्तंविचालयेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ समाधिमाह ए  
वमितिद्वाभ्यां निर्बीजःसबीजश्चेतिद्विविधोयोगः तत्रनिर्बीजयोगो यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमस्थिरम् ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येववशंनये

हासंहरेरवनताखिललोकतीव्रशोकाश्रुसागरविशोषणमत्युदारम् ॥ संमोहनायरचितंनिजमाययास्यभ्रूमं  
डलंमुनिकृतेमकरध्वजस्य ॥ ३२ ॥ ध्यानायनंप्रहसितंबहुलाधरोष्ठभासारुणायिततनुद्विजकुंदपंक्ति ॥ ध्या  
येत्स्वदेहकुहरेऽवसितस्यविष्णोर्भक्त्यार्द्रयाऽर्पितमनानपृथग्दिदृक्षेत् ॥ ३३ ॥ एवंहरौभगवतिप्रतिलब्धभा  
वोभक्त्याद्रवद्दृढयउत्पुलकःप्रमोदात् ॥ औत्कण्ठ्यवाष्पकलयामुदुर्यमानस्तच्चापिचित्तवडिशंशनकैर्वियुं  
क्ते ॥ ३४ ॥ मुक्ताश्रयंयर्हिनिर्विषयंविरक्तंनिर्वाणमृच्छतिमनःसहसायथाऽर्चिः ॥ आत्मानमत्रपुरुषोऽव्यव  
धानमेकमन्वीक्षतेप्रतिनिवृत्तगुणप्रवाहः ॥ ३५ ॥

त इतिगीताद्युक्तमार्गेणक्रियमाणोऽपिदुष्करः समाधिः सबीजेतुमुकरः  
तत्रहिपरमानंदमूर्त्तौहरौध्यायमानेऽयत्नतएवचित्तोपरमोभवतितदुक्तम् तदात्मनोदृतप्राणांश्वभक्तिरनिच्छतो गतिमणवीं प्रयुंक्त इति अतः स एवो  
पक्षिप्तः योगस्यलक्षणंवक्ष्येसबीजस्येति तदेवायत्नसिद्धत्वंदर्शयति एवंध्यानमार्गेणहरौप्रतिलब्धोभावःप्रेमयेन तथाभक्त्याद्रवत्तदयंयस्यप्र  
मोदादुद्रतानिपुलकानियस्य औत्कण्ठ्यप्रवृत्ताश्रुकलयाचमुदुर्यमानः आनंदसंप्लवेनिमज्जमानः दुर्ग्रहस्यभगवतोयहणेवडिशंमस्यवेधनमिवो  
पायभूतंचित्तमपिध्येयाद्वियुंक्ते तद्धारणेशिथिलप्रयत्नोभवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ यर्हियदाएवंनिर्विषयंभवति अतएवमुक्ताश्रयंचध्येयसंबंधवि  
नायातर्यवस्थानासंभवात् नचपूर्ववत् शब्दादिर्विषयःस्यात् यतस्तत्रविरक्तंपरमानंदानुभवेन अतोनिर्वाणंलयमृच्छति वृत्तिरूपतांपरित्यज्यब्र  
ह्माकारेणपरिणमतइत्यर्थः यथाऽर्चिर्ज्वालाआश्रयविषयापगमेमहाभूतज्योतीरूपेणपरिणमते अत्र अस्यां दशायामव्यवधानंध्यातृध्येयविभा  
गशून्यमेकमखंडम् आत्मानमनुगतमीक्षते अत्रहेतुः प्रतिनिवृत्तोपगतोगुणप्रवाहोदेहाद्युपाधिर्यस्य ॥ ३५ ॥